

מוקדש באהבה והוקרה לרב משה קיזלשטיין ה"ו

הקדמת הזוהר:

ידוע שיש שושנה וישנה שושנה אחרת בהיות שורש השושנה בחינת יסוד של הנוקבא וישנה שושנה במלכות, וישנה שושנה שהיא ביסוד הבינה, שעליה נאמר "נתיב לא ידעו עיט". והטעם שנקראת שושנ"ה זה משום שני צירים שני ע"י, ויסוד הפנימי ה' שכלול מספירות חסד וגבורה, היינו יסוד נון ואות וא"ו צדיק נכנס ומשפיע מאה ברכות וזוהי שושנ"ה.

אך דע שהיא בסוד מ"ם סתומה שהיא יסוד דנוקבא שיש בה שני צירים פעמיים יודין ופעמיים ציר [שני ה- ע"י] הם בסוד שתי ידות לקרש שני צירים בסוד י"ד זמנים, שני פעמים שזה בחינת נהפכו עליה ציריה, כי כאשר בא הנחש על חוה לא נכנס אלא עד הצירים שהם בחינות "צלם" שני יצרים טוב ורע.

והנה, הבן והשכל ש"ציר" בגימטרייה ע"י ושני צירים הם פעמיים ע"י, וכאשר שולטים הקוצים נעשה ע"י"ר [גימ' ב' ש'] כי אותם צירים ויצרים צריך האדם לשומרם מהשקר וצריך שיהיה שלם וזה בסוד ואו היינו יסוד הוא הנקרא "שלם" ולכן הוא מקבל ש"ע אורות ואז יש בידו את היכולת לחוש הארה עצומה מלימוד התורה וקיום מצוותיה, ואז נהפך יצר הרע להיות יצר טוב. ודע כי יש אישה שהיא פנימיות יצר מצד הגבורות והוא כולו טוב, יצר מצד הקדושה, הוא יצר הטוב שגורם לשמחה כנאמר ברבי אבא "אתלהיטו אנפוי כורא ואמר מה שושנה דאיהו בין החוחים אית ביה סומק וחיוור" חסדים וגבורות של הצלם ונכלל ביסודה בסוד שני יצרים "שתי ידות לקרש" י"ד זמנים וכולם לטובה, וי"ד זמנים למוטב, כי הוא סוד אשה פנימיות הנקודה הפנימית שכלולה מחסדים וגבורות, היינו דין ורחמים, ויסוד של אמא דעת של זעיר ודעת שגנוז בפי המלך ושם הבלים ונשיקין דרחימו רוח ברוח.

"אוף כי אית בה תליסר מכילין" שזה רומז לרוח שמשאיר הבעל באשה. והנה, סוד הדעת נמשך מסוד דעת עליון שהוא בדיקנא דעתיק, שהם מזלות נצר ונקה, וכל ההמשכות הללו מדעת עליון שהוא רישא דלא אתידע [רדל"א] הגנוז בין גולגלתא והמוח. כי הדעת כשמוריד זעיר אל הנוקבא בא מדעת עליון מצד מזלא כנרמז בסוד צמר שהביא הבל, והכל מבחינת ההמשכות שמדעת עליון של שלש עשרה מכילין דרחמי, שסובבים אותה מכל צדדיה, על מנת שלא ישלוט בה זר, באותו המעיין הסתום, וגם אלהים דהכא, בהיות שם אלהים כולל את כל שלש עשרה מכילין דדיקנא, בהתפשטות שם אלהים בכל בחינות הדיקנא.